

Lezingen gehouden niet onder ODV-paraplu (van Gene Zijde), maar op persoonlijke titel van de sprekers (vaak Henri)

13 januari 1989

MAN/VROUW ALS GEESTELIJKE WERKELIJKHEID

Zo, goedenavond vrienden. Ja, om te beginnen, we zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt alstublieft zelf na. Ons onderwerp zal u bekend zijn: 'Man en vrouw en de geestelijke werkelijkheid'. Dat vraagt een paar definities waarschijnlijk, ik zal mijn best doen. 'Man' en 'vrouw' zijn onderscheidingen naar sexe, niet naar persoonlijkheid. Wanneer we deze termen dus gebruiken, moeten we beseffen dat ze sterk gebonden zijn aan het eigen ik-besef, het eigen voorstellingsvermogen van de mens. 'Geestelijke werkelijkheid', een hele reeks van werelden, mede bepaald door het eigen voorstellingsvermogen van degenen die daarin vertoeven, waarin de contacten bepaald worden door de wijze waarop men in elkander voorstellingen weet te wekken en zelve aanvulling op die voorstellingen weet te aksepteren. Dan weet u tenminste een beetje waar we het over hebben. Nu zult u begrijpen dat de man en de vrouw psychisch enigszins verschillen. Dat ligt aan lichamelijke, dat ligt aan milieu en omgeving, kortom, er zijn allerhande dingen waardoor je kunt zeggen: een vrouw voelt en denkt toch weer een beetje anders dan een man. Je zou misschien ook kunnen zeggen: in de dierenwereld zie je het altijd, hè, bij de katachtigen: de mannetjes zijn dom en vreten veel, maar voeren wel de jacht aan en de vrouwtjes assisteren hen en zorgen dat ze geen dwaasheden begaan. In de menselijke wereld komt het ook heel vaak voor, maar we kunnen niet zeggen dat het een vaste regel is. Een man heeft een bepaald wereldbeeld. In dat wereldbeeld spelen onder andere een zekere geldingsdrang een rol, de behoefte om sterker te zijn dan anderen, de behoefte ook om gezag te hebben of een zekere mate van macht uit te oefenen. Bij vrouwen komt dat wel voor, maar hun uitoefenen van macht is meer huishoudelijk van aard. Het verschil tussen Ruud Lubbers en Maggie Thatcher bijvoorbeeld is kenmerkend; Maggie houdt zich bezig met het huishoudboekje, Ruud houdt zich bezig met de industriële toekomst van Nederland. En als je dat verschil kunt bevatten, dan zie je dus dat de kringen waarin men denkt en het tijdsbestek waarin men denkt, enigszins anders liggen. Het resultaat is ook dat de voorstelling van de wereld en van wat men in die wereld zou willen zijn en zou kunnen zijn, eigenlijk mee bepaald wordt door de sexe die je hebt. En dan ga je dood. Een gebeurtenis die in elk menselijk leven maar één keer voorkomt: je hebt geen kans om je voor te bereiden of zoiets, want al denk je duizend keer dat je weet hoe het gaat, het gaat toch altijd anders. En dan denk je aan jezelf, maar je denkt in de rol die je op aarde hebt gespeeld. Je hele wereldbeschouwing, je waardering voor jezelf is nu eenmaal gebaseerd op de ervaringen die je net achter je hebt. De man denkt dus als man, de vrouw denkt dus als vrouw en beiden hebben ook een heel andere voorstelling van wat leuk zou zijn in de wereld, althans meestal, zodat het hormoonbepaalde reageren eigenlijk ook nog in zomerland bijvoorbeeld bestaat. Je hebt er allerhande dingen, die misschien een beetje vreemd klinken als je het zo zegt, maar wij vinden heel veel mannen die een bepaalde studie of liefhebberij in zomerland nog lange tijd voortzetten. Vrouwen zien we daarentegen veel eerder uitgaan naar de verzorgende beroepen, anderen helpen, degenen die te jong zijn overgegaan een klein beetje duidelijk maken dat het werkelijk voorbij is met de beperking, dat ze nu zelf moeten zijn en beslissen, dat is weer vrouwelijk.

En zegt u nu in godsnaam niet: maar dat verandert. Want dat verandert niet werkelijk, het zijn grondtrekken. Wanneer een man en een vrouw elkaar op aarde ontmoeten, dan kan dat een fysieke aanvulling betekenen en zelfs een sterke fysieke binding. In enkele gevallen komen daar emoties bij, die eigenlijk ver boven alle fysieke kwaliteiten uitgaan en waardoor het fysieke een begeleidingsverschijnsel wordt van een eenheidsgevoel. Het fysieke valt weg. Ja, ik hoop niet dat ik iemand teleurstel hoor. Als u overgaat, dan kunt u nog wel achter de meisjes aanfluiten, heren; en dames, u kunt er nog wel fraai uitzien, maar het is zo vervelend, het blijft altijd hetzelfde en het komt toch nergens toe, dus langzaam maar zeker verbleekt dat. En dan ga je ontdekken dat wat we als een soort psychische binding hebben ervaren in het stoffelijk liefdesleven bijvoorbeeld, eigenlijk de hoofdrol speelt in het geestelijk bestaan. Dat houdt in dat men met elkaar gedachten

en beelden deelt en dat men als het ware steeds meer zichzelf openlegt voor de ander. Het eindresultaat is een synthese van twee persoonlijkheidsinhouden en dan word je in feite de perfecte mens, wanneer die band goed is. Want je bezit alle mannelijke én vrouwelijke kwaliteiten in die denkwereld; je kunt dus veel uitgebreider en beter reageren dan anders het geval zou zijn. Toch denken de delen - zeker in de zomerlandwerelden - nog voornamelijk aan zichzelf als zijnde man of als zijnde vrouw. Het wensleven kan een rol spelen en we zullen zien dat vrouwen zichzelf als man schijnen te denken en ook dat mannen eigenlijk de vrouwenrol zouden willen spelen, komt voor. Maar de inhoud, de persoonsinhoud maakt het onmogelijk, zonder dat er een contact is met iemand juist van wat vroeger de andere sexe was. Ja, andere sexe, ik weet het, op aarde heb ik ook wel eens gedacht, waarom zijn ze verdomme zo anders, maar goed, dat zijn van die dingen, die gaan voorbij. Wanneer die synthese ontstaat, dan ben je eigenlijk meteen ontgroeid aan een vormenwereld, het is een stap verder. En wanneer je nog een stap verder doet, dan ontdek je dat anderen, meestal ook composite bewustzijnen, in staat zijn om met jou tot een uitwisseling te komen. Er kan zelfs een veel groter geheel ontstaan. Er zijn persoonlijkheden naar buiten toe een eenheid die in zich een honderdtal of meer deelpersoonlijkheden bergen. Er zijn zelfs entiteiten die reïncarneren, dus weer in de stof gaan en die toch een composite persoonlijkheid hebben, ofschoon dezen meestal niet meer dan twee of drie personen omvat. Het is een enkele keer wel eens zo dat die personen dan niet de perfecte harmonie bezitten, maar alleen een benadering ervan. Dan krijg je de sterke persoonlijkheidswisselingen, meestal geïnstigeerd door lichamelijke toestanden, of plotselinge veranderingen in de omgeving. Wat moeten we nu denken in de geestelijke wereld van de werkelijkheid, waarin men leeft? Ik heb al gezegd, het is een voorstellingswereld, een gedachtewereld. Het is zoiets als een droom die niet ophoudt en echt lijkt. Verandert de dromer, verandert de droom. Verandert het besef, verandert dus de wereld. Wanneer wij in de geest geconfronteerd worden met andere persoonlijkheden, dan zullen we altijd een referentie zoeken volgens ons laatste stoffelijk besef. Dat is altijd het eerste contact, zelfs wanneer je al in een wereld leeft, waarin de vorm eigenlijk vergeten is. Want we hebben iets nodig om te definiëren wat de ander is voor ons. En dat kan dan nog steeds gebeuren in een man-vrouw tegenstelling. Alleen wordt die tegenstelling nu niet sexueel bepaald, maar door belevingsinhoud bepaald. Ook hier zoeken we naar een synthese, maar, nou ja, u weet het, de bruidegom die op zoek was naar de perfecte bruid, die zei wel eens: Soms denk ik dat ik een keurmeester ben op de Alkmaarse markt. Van elke kaas die ik tegenkom neem ik een monster. Ja, het was ook een monster van een vent trouwens, maar. Nou ja, een namaak van Juan, hij vocht niet, maar voor de rest deed hij zijn best. Ja, u lacht er misschien over, maar ik heb het over een reële persoonlijkheid hoor. Wanneer je dus zoekt, dan moet je iemand hebben die je aanvult, die juist die mogelijkheden bezit, waardoor je meer van jezelf bewust wordt, maar gelijktijdig gaat beseffen dat de ander de aanvulling is van je persoonlijkheid. Nu zijn er mensen die zeggen: er zijn tweelingzielen. Nou ja, een tweelingziel, dan denk ik altijd: wat goed dat het maar een woord is, want een kat die zou anders een zeslingziel moeten hebben of zoiets... Maar die tweelingziel, dat is eigenlijk niets anders dan een elkaar aanvullen. En dat wil zeggen dat er meerdere persoonlijkheden zijn waarmee die mogelijkheid bestaat. Is ze eenmaal gevonden echter, dan ontstaat een compacte eenheid die niet meer te verbreken is, omdat beide besefsnormen elkaar aanvullen, de ervaringsdrang bij eventuele reïncarnatie ook een aanvullende is. En dan kun je zeggen: ja, die mensen ontmoeten elkaar altijd weer en die herkennen in elkaar allerhande dingen zonder dat ze weten waarom. Bij die geestelijke werkelijkheid gaat het er echter om om een zo groot mogelijk bewustzijn te hebben. Kijk, als ik een computer heb en er zitten twee terminals op, dan kan ik niet veel doen. Zit er één, dan heb ik nog veel minder mogelijkheden. Maar is de computer groot genoeg, dan zou ik met duizend terminals waarschijnlijk een heel groot programma in de computer kunnen leggen. En de combinatie van de ingebrachte waarden, de aanvulling van de onderlinge programma's zou dan zo'n computer een veel grotere mogelijkheid geven dan met een of twee ooit haalbaar is. Wanneer je persoonlijkheden hebt die elkaar ontmoeten, dan is het niet alleen maar dat ze elkaar aanvullen, maar hun mogelijkheden om met anderen in contact te komen, - een soort terminal-functie eigenlijk -, is veel groter. Hierdoor worden ze zich van meer anderen bewust en komen ze tot een uitwisseling van gegevens met steeds meer anderen. De innerlijke rijkdom neemt dus toe, maar die rijkdom is weer nodig om overbodige gegevens als het ware terzijde te zetten. Als je in de psychologie een mens bekijkt, dan zie je dat die mens een aantal herinneringen heeft die heel erg zwak zijn. Pas als het verstand eveneens zwak begint te worden, komen ze naar boven. Maar daarnaast zijn een aantal verdrongen herinneringen. Er zijn dus dingen die we niet willen weten, ofschoon we ze wel weten. Deze beide factoren zijn sterk beïnvloedend ten aanzien van de gedragsnormen van de mens, zijn reacties en indirect zelfs

aansprakelijk voor ziektegevallen wat wij noemen psychische afwijkingen, manisch depressief enzovoort, enzovoort.

Dus wat gebeurt er in de geest? In die werkelijkheid kun je wel iets voor jezelf verbergen, maar niet voor een partner, want je kunt nooit een heel klein deel geven en gelijktijdig alles van de ander ontvangen. Er bestaat alleen een volledige uitwisseling of een objektbepaalde uitwisseling, waarbij dus één bepaald gegeven heen en weer gaat. Dat wil zeggen dat je niet meer geconfronteerd wordt met zaken die je vergeten hebt, met zaken die je niet wilt weten, omdat de ander deze in je bewustzijn aanvult. Je wordt tot een volledige persoonlijkheid. En nou heeft de ervaring geleerd - ik zeg niet het is een wet van Meden en Perzen, maar een grote meerderheid van ervaringen doet veronderstellen dat het redelijk juist is -, dat wanneer we te maken hebben met een man/vrouw relatie en nu bedoel ik dit niet lichamelijk, maar psychisch, wij in de geest door het contact een aanmerkelijke verhoging van bewustzijn verwerven. Het is deze verhoging van bewustzijn die het ons mogelijk maakt onszelf te zien zoals we zijn en gelijktijdig om juist te reageren op datgene wat anderen ons toezenden aan mededelingen en ons in staat stellen ook juist te antwoorden. Je zou kunnen zeggen: de communicatie in de geestenwereld is zeker in de zomerlandsferen en daarboven de trillingssferen -ze zeiden vroeger: 'klank, kleur', maar dat is reclame tegenwoordig - zou je kunnen zeggen, is dus wel bepaald door deze schijnbare tegenstelling man/vrouw die pas in een eenwording, maar een besefseenwording in dit geval en eigenlijk ook meteen een emotionele eenwording, dus in staat zijn om zich aan deze werelden te onttrekken, om verder te gaan. Daar waar de relatie niet bestaat of niet tot stand komt, zal over het algemeen reïncarnatie de enige uitweg zijn. En daarmee wordt duidelijk dat de werkelijkheid niet zo is dat mannetjes een andere werkelijkheid zijn dan vrouwtjes of omgekeerd, maar dat man/vrouw, mits in de juiste harmonie, een eenheid vormen die veel grotere mogelijkheden, veel juistere ontwikkelingen en een sterker voortgaan in de geest mogelijk maken. Zonder dit niet, met dit wél. En dan vraag je je af: ja, waarom zijn man en vrouw dan zo afzonderlijk geschapen? Hè, want menige man kijkt naar een leuke vrouw en dan zegt hij: wat een verrekt leuk ribstuk gaat daar! Ja, die is natuurlijk hervormd of zo opgevoed, hè. Dat zit sterk in het christendom in. De man die heeft een rib gemist en die probeert hij terug te krijgen, maar het is nooit de juiste...

Goed, wij moeten begrijpen dat de eenheid man/vrouw een eenheid is die psychisch moet bestaan. Dát is de geestelijke werkelijkheid. Waar ze niet psychisch bestaat, kan ze amusant zijn, ze kan gezellig zijn, maar ze is in feite dierlijk gemotiveerd en een uitleving, vaak wederkerig van de behoefte om een zekere macht uit te oefenen om tegenover anderen als het ware een beetje te kunnen renoveren. Dat is misschien niet leuk, als je het zo zegt en ik gun u alle plezier van de wereld, maar zo is het. Je kunt op aarde zeggen: ja, maar de vrouw is de gelijke van de man. Dat is zoiets als zeggen: een appel is hetzelfde als een peer. Je kunt het wel beweren, maar ze smaken nou eenmaal anders. Je kunt niet ontkennen dat het vrouwelijk element - en nu heb ik het over het element en niet over de sexualiteit, begrijp me goed - het vrouwelijk element en het mannelijk element zelfstandige waarden zijn, die alleen door fusie tot een hoger besef kunnen komen. Maar als ik een groter besef krijg, dan ben ik als het ware een groter wezen in de geest. En de geestelijke wereld is, ja, zeg maar, een vorm van energie, dat is misschien de beste omschrijving, het is kracht. Ik omvat dan ook meer kracht, ik heb dus gelijktijdig meer mogelijkheden en ik kan meer doen dan de eenling.

Een composite persoonlijkheid, zoals ik zo-even noemde van misschien honderd personen, heeft een onmetelijke macht, kan menselijk gezien wonderen doen, heeft een beheersing over z'n omgeving die zo onvoorstelbaar is. Maar gelijktijdig wordt het meer en meer overbodig. De manifestatie heeft alleen zin wanneer ze voor het geheel een bepaald doel dient. Alleen maar het doen om iets te doen, bestaat niet meer. Je krijgt een samensmelting van persoonlijkheden, waarbij ieder z'n eigen persoonlijkheid wel behoudt, maar gelijktijdig bepaalde functies uitoefent. Maar omdat het gezamenlijk bewustzijn veel groter is dan van de eenling, zullen méér functies meer doelbewust worden uitgeoefend dan zonder dit het geval zou zijn. En daar krijgen wij nu weer een eigenaardig verschijnsel: de composite persoonlijkheid heeft in de geestelijke wereld een grotere gréép op de werkelijkheid en zal steeds minder door illusies, door waan, de begoocheling, maya, hoe je het noemen wilt, als het ware gedreven worden. Hoe groter de inhoud van de persoonlijkheid, hoe dichter de benadering van het wezenlijke bestaan dat geen tijd kent en dat ook eigenlijk geen besef heeft van ontwikkeling, maar alleen een constatering van zijn. Het zal u duidelijk zijn dat wij dus de man/vrouw situatie, zoals ik ze omschreven heb althans, beschouwen als een van de belangrijkste delen van de bewustwording. Het is de

samenvoeging van schijnbaar nogal eens in tegenspraak zijnde wereldbeelden, waardoor werkelijkheid benaderd kan worden. Daarnaast kan worden gezegd dat men op aarde een dergelijke band niet kan zoeken, maar alleen kan beleven. Je kunt ze namelijk niet zóeken, ze ontstaat eenvoudig. En wel omdat hier geen rationele of hormoonbepaalde kwaliteiten een hoofdrol spelen, maar een soort gevoelsmatige erkenning. Wij menen dat het erg belangrijk is dat deze psychische elementen worden erkend als belangrijker dan de stoffelijke. Ik kan mij voorstellen dat er een man is die zich vrouw voelt. Hij kan natuurlijk nooit volledig vrouw zijn, maar zijn emotionele situatie omvat veel vrouwelijke elementen. Dan kan die persoon heel vaak in zijn contacten met man én vrouw een soort combinatie vormen. Een combinatie van begrip, begrijp me goed. Want hij begrijpt de vrouw en hij begrijpt de man enigszins. Deze samenwerking geeft dan een veel belangrijker waarde en kan overigens bij een volgende incarnatie, wanneer geen feitelijk contact wordt gemaakt, heel vaak van belang zijn voor de sexe die men kiest bij die incarnatie. Hetzelfde geldt voor vrouwen. Er zijn vrouwen die iets meer van het man zijn in zich dragen dan normaal. Nu kun je zeggen: ja, dat ligt aan de hormoonbalans, dat is inderdaad waar. Maar daarnaast ligt het toch ook wel in het beeld dat je hebt van jezelf en van je wereld. En dat wil zeggen dat ook zij in feite de vrouw wel begrijpen, maar gelijktijdig de man imiteren, proberen man te zijn. Dit laatste brengt hen met de mannenwereld in conflict en zal dus hun erkenning van het man-zijn in vele gevallen ook wat eenzijdiger maken. Maar is er eenmaal een begrip én voor de man én voor de vrouw, dan zitten we weer met een soort middelaarsfunctie. Nou ja, dat is natuurlijk tegen alle geloof en alle morele opvattingen van zeker van de afgelopen paar honderd jaren in, maar het betekent dus eigenlijk dat mensen die een andere visie hebben op zichzelf en op de wereld dan normaal, in vele gevallen belangrijker kunnen zijn voor de wereld dan voor anderen. Dat ze creatieve elementen in zich dragen, die veel juister en evenwichtiger geuit kunnen worden dan door anderen die alleen van uit hun eigen sexbeeld werken. Nu kun je zeggen: het is waar of het is niet waar, maar het is zo. Geestelijk gezien is dat waar, is werkelijkheid. Waarmee ik overigens niet wil pleiten voor de liefde voor de gelijke sexe, want dat is weer een heel andere kwestie. Maar we moeten begrijpen dat de geesteshouding daar erg belangrijk is. En wie dat eenmaal door heeft, die zal ook begrijpen: je kunt een mens niet eenmaal verwerpen, maar je kunt een mens ook niet met je eigen maatstaf meten. Een mens in de stof die probeert de ander te begrijpen, zal nooit volledig in het wezen van die ander doordringen, dat komt pas in de geest. Maar hij zal wel door dat begrip innerlijk rijker worden en voor zichzelf meer mogelijkheden en ook meer kracht ontwikkelen. En op den duur leert men dan dat er andere dan bevredigingsmogelijkheden bestaan in het samenzijn van de sexe. Het gaat om begrip, maar daarnaast ook om het wekken van de krachten, die, wanneer ze evenwichtig worden - en dat kan wanneer beiden samen zijn - veel grotere mogelijkheden scheppen op wat tegenwoordig nog steeds een occult of paranormaal gebied heet. De werkelijkheid is dus niet dat we bepaalde regels moeten stellen, de werkelijkheid is dat wij persoonlijkheden moeten erkennen. Wanneer u overgaat en u bent daartoe nog niet bereid of in staat, dan hebt u daarmee voor uzelf een periode bepaald, waarin de rijkdom van beleving door een soort verstarring uiteindelijk een soort spleen, een verveling wordt opgevolgd die u dan zeer waarschijnlijk tot reïncarnatie dringt. Alle dingen zijn de moeite waard. Alles wat u beroert, alles wat tot u doordringt, is de moeite waard. Want het bewustzijn moet steeds meer weten, beseffen, niet oordelen, maar beseffen om steeds juister in het geheel te kunnen bestaan. Alle werkelijkheden van de geest zijn droombeelden tot men aan die ene werkelijkheid komt, waarin alle mogelijkheden als het ware waar zijn geworden, maar tijd niet meer bestaat, alleen iets wat u misschien gelijktijdigheid zou noemen. Een wereld waarin niet meer de wisselingen van evenwicht bestaan, die u ongetwijfeld op aarde en ook in bepaalde geestelijke werelden leert kennen, maar waarin het evenwicht constant is. Een wereld waarin uiting niet meer nodig is, omdat alle potentie beseft wordt. Het is op weg daarheen dat de elementen man/vrouw een grote rol spelen. Daar eenmaal gekomen, hebben zij in feite geen afzonderlijke betekenis meer, maar zijn ze alleen maar evenwichtbepalende factoren, waardoor het besef een geheel kan aanvaarden zonder gelijktijdig in zijn deel zijn van het geheel zichzelf volledig te verliezen. En daarmee heb ik u dacht ik een redelijke voorlichting gegeven over dit terrein, op dit gebied. Maar als u nou vragen gaat stellen dadelijk, zeg dan niet: hoe kunnen we dat op aarde waarmaken. U kunt het op aarde niet waarmaken met uw verstand, niet met uw verstandelijk weten, het is emotie. Het is een innerlijk ónbegrensd worden in een zekere richting en die dingen kun je niet leren. Je kunt alleen door je aanvaarding van het andere, je begrip voor het andere langzaam maar zeker die toestand voor jezelf meer en meer mogelijk maken. En vraagt u mij alstublieft dadelijk ook niet: ja, en hoe ziet het er dan uit in zomeland? Laat ik het zo zeggen: een sultan die overgaat, vindt onmiddellijk daar een harem, want dat is voor hem iets heel belangrijks; en dan op een gegeven

ogenblik zegt hij: ja, wat heb ik nou aan mijn haar, waar zit ik nou weer in? En dan denkt hij: verrek, ik zit eigenlijk nergens in. Waarom zijn die dingen er dan? En dan ontdekt hij dat al die mooie gestalten, waar hij dus zo vaderlijk, goedertierend kiezend doorheen gewandeld is, schimmen zijn, dromen en misschien blijft er één over of blijven er twee over, de hemel zal het weten, die echt zijn, omdat daarin het besef leeft van iemand die hem aanvaard heeft als aanvulling. En pas dan kan er sprake zijn van een werkelijke synthese, een werkelijke samenvloeiing van begrip, niet meer door vormen en door zinloze gebaren als het ware gecontinueerd. Een vriend die hier ook nog wel eens heeft gesproken, was in zijn tijd een tamelijk vooraanstaand lid van de witte soos, u weet wel, 'plein' en dan Scheveningen. En deze man had de gewoonte altijd in het Haagse bos te gaan, waar hij concerten - die werden ook door de soos voor een deel mede gefinancierd - en die zaten dan dus in het afgesloten gedeelte aan tafeltjes een borreltje te drinken, terwijl de militaire kapel allerhande melodieën schetterde op een wijze die Strauss ongetwijfeld verworpen zou hebben. Die man heeft dat - in uw tijd gerekend -toch zeker vijftig jaar lang volgehouden. En toen kwam hij er pas achter dat hij van een borrel niet meer dronken kon worden. En toen vond hij er ook niets meer aan. En toen zei hij: ja, wat moet ik dan met de rest? En toen bleek dat de band ook met de muziek mee was en toen heeft 'de witte' opgeheven. Zo gaat dat. Je kúnt in vormen leven, maar die vormen moeten eerst verdwijnen, voordat je dichterbij de waarheid komt. Wakker worden uit de droom is de volste ontwikkeling die voor de geest mogelijk is. En daarmee wil ik mijn inleiding afsluiten. Ik denk dat ik u hier en daar toch wel wat materiaal ter overweging heb aangereikt. Denkt u erover na, stelt u uw vragen, misschien is het makkelijker als u ze schriftelijk stelt, dat weet ik niet, maar in ieder geval, u bekijkt maar hoe u het doet. Na ongeveer vijftien tot twintig minuten hoop ik u weer te treffen en te kijken wat u dan zelf allemaal te berde te brengen hebt. Want de ervaring heeft geleerd: inleidingen moet je eenvoudig houden. Maar als ze eenmaal met technische vragen komen, dan wordt het pas interessant, behalve natuurlijk op zuiver stoffelijk terrein, want daar ben ik langzaam maar zeker aan ontwend, maar dat begrijpt u wel. Tot straks dus.

VRAGENGEDEELTE

Zo vrienden, u bent er nog, leuk. Nou gaan we eens kijken wat u allemaal te vertellen hebt. Schriftelijke vragen gaan voor zoals u weet. Eerste vraag graag.

(Ik moet u verblijden met zo'n pakweg 45 vragen en ik hoop dat u daar met de tijd rekening houdt).

❖ *Wat is een transsexueel en wat heeft dit later voor betekenis in de geest?*

Een transsexueel is iemand die zich meestal langs operatieve weg plus de nodige injecties laat veranderen in een replica van het andere geslacht, waartoe hij innerlijk gevoelt te behoren. Daardoor komt hij in een situatie waarbij hij dus veel sterker met zijn eigen seksuele gevoelens wordt geconfronteerd en dat kán tot gevolg hebben dat hij dus in de geest komt niet als man maar als vrouw. Het kán ook zijn dat hij eigenlijk na de vervorming, de verandering, juist zijn eigen bijzonder zijn, erg op prijs begint te stellen, zijn transsexualiteit, en in dit geval heeft hij er schade van.

❖ *Vullen meer relaties niet meer aan dan één?*

Dat is afhankelijk van de wijze waarop de relatie tot stand komt en wat ze betekent. Zodra er een psychische waarde een rol speelt, ben ik geneigd om "ja" te zeggen. Wanneer het om zuiver animale tendensen gaat of zelfs beleefdheidstendensen, want die bestaan er ook, dan geloof ik niet dat het veel betekenis heeft. Ik geloof overigens wel dat aan de monogamie een beetje te veel nadruk wordt verleend op aarde en dat is het gevolg van allerhande religieuze voorstellingen die met de feitelijke werkelijkheid meestal op voet van oorlog staan.

❖ *U sprak over het verlies van vormen, maar wat blijft of komt er dan?*

Ja, dat is moeilijk uit te leggen, omdat u in vormen denkt. Maar kunt u zich voorstellen dat je kennis hebt zonder dat je een lichaam hebt of dat je denkt aan je lichaam. U kent ogenblikken van zelfvergetelheid, waarbij u helemaal opgaat in zeg maar een film, een boek of iets anders, een muziekstuk misschien, een beschouwing van een kunstwerk. Op dát ogenblik benadert u dat vormloze enigszins. U bent als het ware waarnemer en verwerker zonder dat u daarbij expliciet uzelf in een bepaalde rol stelt. Voldoende?

- ❖ *Is verandering aan geslacht wel verantwoord? In wezen zal men zich meer man of meer vrouw voelen. Is een andere begeleiding niet eerlijker? Het is in de gezondheidszorg een zeer kostbare aangelegenheid.*

Ja, vanuit het standpunt van de ziekteverzekeringsmaatschappijen is het dus niet erg aan te bevelen, dat ben ik met u eens. Aan de andere kant, wanneer iemand zoveel pijn, want het zit er ook bij, en zoveel problemen er voor over heeft, moet je hem dan niet de kans geven om dit waar te maken, ook wanneer je dat doet op eigen verantwoordelijkheid, met eigen kosten en dergelijke. Ik zou hier één opmerking willen plaatsen: Er zijn zoveel mensen bezig tegenwoordig met te denken aan hetgeen voor anderen het beste zou zijn dat ze de hele boel in de war hebben geschopt. Want een mens is zichzelf, hij moet zichzelf waarmaken zoals hij zichzelf beleeft en pas dan doet hij de ervaringen op waardoor hij een rijper en beter mens kan worden.

- ❖ *Hoe kan men volgens u een vruchtbaar contact tot stand brengen, geestelijk, tussen man en vrouw zonder dat andere mensen daar iets anders achter zoeken?*

Aangezien de meeste mensen zelfs achter niets reeds iets zoeken, lijkt dat heel erg moeilijk. Maar ik geloof dat wanneer u tot een gewone uitwisseling van gedachten komt van kennis en dergelijke, dat het voor uzelf een reine verhouding kan zijn zonder dat er verder iets bij zit. En wanneer u anderen in de gelegenheid stelt om dat ook zo nu en dan te constateren, dan geloof ik niet dat u zich aan de achterklap en de roddel veel behoeft te ergeren, zelfs niet op vrijdag de dertiende.

- ❖ *Een 50-jarige Italiaan, die in Rome werd geopereerd voor een eenvoudige breuk, bleek tot stomme verbazing - in 1984 was dat - van de chirurg een hermafrodiet te zijn, zonder dat hij dat wist. Hij bezat namelijk een volgroeide baarmoeder en een paar volmaakt ontwikkelde eierstokken. De man is tot normaal sexueel verkeer in staat. Vraag één: is de oorzaak van hermafroditisme altijd een erfelijke en is er ooit een mens geweest vergelijkbaar met bovengenoemd voorbeeld, welke tot bevruchting van zichzelf in staat was of een geslachtsdaad met zichzelf kon voltrekken? (Gelach).*

Het eerste is meerdere malen voorgekomen. Het is niet altijd een erfelijke kwestie, maar het heeft heel sterk te maken met de bevruchting van de cellen. Het is namelijk mogelijk dat één eicel door twee spermazöiden wordt doorboord gelijktijdig en dat hierdoor eigenlijk een verandering ontstaat in het gehele groeiproces, terwijl de eicel zelf zich niet deelt in twee afzonderlijke weer tot groei in staat zijnde eicellen. Dus dat is iets wat meer voorkomt dan u denkt waarschijnlijk, maar het wordt maar zelden ontdekt. Wat het andere betreft, nee, de instrumentaria zijn niet zodanig dat het mogelijk is om jezelf te bevruchten. Dit is een technische en atletische onmogelijkheid (gelach).

- ❖ *Zijn in Aquarius meer transsexuelen te verwachten?*

Ja, dat is een vraag, waarop ik geen antwoord weet. Persoonlijk zou ik zeggen: nee, ik verwacht het niet, omdat transsexualiteit uiteindelijk een poging is om je aan te passen bij een maatschappij, waarin geen begrip bestaat voor je eigen persoonlijkheid en wezen. En ik denk dat in een Aquariusmaatschappij dat gevoel en die aanvaarding veel groter worden, zodat de behoefte om een lichamelijke uitdrukking te geven aan een innerlijke toestand, aanmerkelijk afneemt, maar dat is mijn persoonlijke visie. Ik kan daar geen redelijk antwoord verder op geven.

- ❖ *Waarom heeft God de man/vrouw relatie bedacht en geschapen? Een manier om beiden middels de aantrekkingskracht tot een zekere aanvaarding van het andere te brengen?*

Ik ben nog niet zover dat ik hem ooit persoonlijk heb gesproken, maar als ik zover kom en ik kan mij dan nog herinneren wat u gevraagd hebt, zal ik het ter sprake brengen. Vergeeft u mij. God is een these, is een omschrijving van het onnoembare, onzichtbare, onbekende. En als u mij vraagt of God dat zo heeft gedaan, dan moet ik zeggen: nou, als ik door het heelal kijk en ik zie alle mogelijkheden die daar bestaan, ook op sexueel gebied en op voortplantingsterrein, dan lijkt het me eerder een product van de ontwikkeling op aarde dan een scheppingsdaad van God zonder meer. Ook wanneer ik weet dat ik hiermee dus Genesis voor een deel tot het rijk der fabelen verwijs, maar een gelijkenis behoeft je niet te zien als een woordelijke juistheid. Voldoende?

- ❖ *Sommige vrouwen achten moeder zijn het mooiste wat er is, voor veel mannen onbegrijpelijk. Waarin zit dat mooie en wat is de voornaamste functie van de moeder, wat van de vader?*

Het moeder zijn kan de mooiste ervaring zijn, ongeacht de ongemakken die ermee gepaard gaan, omdat namelijk na de bevruchting een verandering in het hormonale stelsel plaatsvindt. Er zijn veranderingen van de interne secreties in hun evenwicht en hierdoor wordt de last eigenlijk gelijktijdig een vreugde op het ogenblik dat je ze beseft. En worden dingen die anders als

verschrikkelijk ervaren zouden worden, nu als het ware een aankondiging van een groot gebeuren. Het is dus voor de vrouw zo dat zij mede door haar structuur en haar opvoeding in de zwangerschap bepaalde belevingen doormaakt die onvergetelijk zijn en die gelijktijdig voor haar vaak een fixatie op het kind ten gevolge hebben, niet altijd, maar vaak. De man zal zich dat natuurlijk niet kunnen voorstellen, omdat hij dergelijke veranderingen niet kent. Laat ik het zo zeggen: de man die speelt simultaan schaak, maar de vrouw die houdt meer van monopolie. Misschien is dat voldoende duidelijk.

❖ *Is het veinzen en de list van vrouwen het gevolg van een gegroeide dwangpositie?*

Het is geen gegroeide dwangpositie, maar het is eenvoudig voortgekomen uit de oorspronkelijke taakverdeling. De man was de jager, de vrouw was eigenlijk degene die het hol moest verzorgen en de omgeving, die de groente bij elkaar moest halen, eventueel het vuur bewaken later en op den duur wilde ze dus ook wel eens wat te zeggen hebben. En als die man dan toch op jacht ging, dan zei ze: nou, breng voor mij eens een holenbeer mee, want ik heb graag een nieuwe pels, begrijpt u. Zo is het eigenlijk begonnen. Want als ze dat rechtuit zei, dan zei die man: ben je belazerd; ik heb net een sabeltandtijger gezien, daar gaan we met zijn allen op af. Dus wat zei ze? Zij zegt: als jullie gaan jagen, er zit daar een holenbeer en dat is toch ook lekker vlees, hè? Ze zei niet die pels, ze wachtte tot hij ermee thuis kwam en zei ze: nou, dan kan ik die pels wel hebben, hè? En zo is het eigenlijk begonnen. En ja, toen is er een situatie ontstaan, waarbij de vrouw heerseres in huis was, in Rome bijvoorbeeld, (ja, ik mag het niet te lang maken) en de man dus daarbuiten eigenlijk alles voor het zeggen had en toen moest ze dus al zorgen dat die man daarbuiten geen dingen deed die haar interne huishouding teveel zouden schaden. En daar gebruikte ze ook allerhande listen voor. Nou, toen kwam de tijd dus dat de koningen aan de macht waren en de vrouwen konden geen regerend vorst zijn, dat was aan mannen voorbehouden. Wat deden ze dus? Ze regeerden een regerend vorst en daar waren ook allerhande trucjes voor nodig. En zo kunnen we verder gaan. En dan kun je dus zeggen dat de wijze waarop de vrouw vaak een beetje arglistig haar zin weet te krijgen, dus het resultaat is van een geslachtenlange scholing in het beheersen van het meest onbeheersbare en onberekenbare wezen op aarde, de man. Voldoende?

❖ *Welk voordeel had de monogamie, wie heeft haar bedacht?*

Ja, waarschijnlijk de vrouw, zeggen sommigen. De monogamie is eigenlijk ontstaan op het ogenblik dat een gezin, samen met een bezits- en een verplichtingsverhouding dus belangrijk werd. De monogamie kán ontstaan op emotionele basis. Dat komt wel voor, maar niet zo vaak. Maar op een gegeven ogenblik werd het in een stamverband bijvoorbeeld erg belangrijk dat de mannen niet met elkaar gingen vechten over de vrouwen. Dus moest er een vastlegging en toekenning van rechten zijn. Er bestaan nu bijvoorbeeld op de Zuidzee eilanden nog steeds groepen, waarbij de seksuele vrijheid van de vrouw even groot is als die van de man tótdat zij huwt, waarna zij verplicht is om trouw te zijn en anders wordt zij uitgestoten of erger. En dat is doodgewoon dus voor die gezinsvorming. Later blijkt dus ook dat het voor de staat heel erg belangrijk is om alles een beetje in zijn macht te hebben en wanneer je dan de man alle vrijheid geeft en de vrouw als het ware als een zelfstandige persoonlijkheid laat ageren, dan kun je die man niet meer binden door als het ware te zeggen: ja, maar je moet ook aan je vrouw denken. En dan zegt hij: welke bedoel jij? Het eindresultaat is dus, dat voor de beheersing van de man de verplichting in het monogame erg belangrijk is. En dat is eigenlijk begonnen op de triptocht van de Joden. Toen de Joden uit Egypte wegtrrokken, waren het zeer veel verschillende stammen, zelfs met verschillende goden of verschillende aanbiddingswijzen van God, hoe je het zeggen wilt. En het werd noodzakelijk om daar dus regels in te scheppen. En in de tien geboden vinden we dan ook dingen terug die, zij het op een ándere wijze, namelijk als verantwoordelijkheid bepalend, al eerder zelfs in Uruk onder meer verkondigd zijn. Voldoende?

❖ *Wat ik vragen wilde: wordt die regel niet eigenlijk van belang, die voor een bepaalde samenleving van belang is?*

Elke samenleving probeert die regels te stellen, waardoor ze alles in de bestaande verhoudingen kan continueren, ongeacht alle veranderingen. En haar wetgeving en regels hebben dus ten doel de bestaande situatie te handhaven, althans de bestaande machtsverhoudingen. Voldoende?

❖ *Een Duitse schrijfster Charlotte Köhl-Behrens spreekt over het sprookje van de monogamie van de vrouw, het gevolg van door mannen ingestelde wetten en noemt de seksualiteit de belangrijkste drijfkracht die ziel en geest van de vrouw beheerst, al zien ze het graag anders. De vrouw ís de seksualiteit, zegt ze. Had ze gelijk?*

Voor zichzelf wel, maar niet voor alle vrouwen. Sexualiteit is voor de vrouw veel belangrijker dan menigeen zou willen toegeven, dat is ongetwijfeld waar. Maar we moeten daarbij niet vergeten dat sexualiteit met bepaalde emoties om niet te zeggen droombeelden gepaard gaat voor de vrouw en daarbij dus ook een sterk emotionele en innerlijke kwestie is geworden. En het gewone stuivertje wisselen is voor de doorsnee vrouw niet voldoende. Voldoende?

❖ *Germaine Greer (Amerika) schreef eerst een boek: 'de vrouw als eunuch', in deze mannenwereld verminkt en later een boek: 'de vrouw als krentenbroodje'. Graag eventueel commentaar. Meent ze het wel? Wat wil ze eigenlijk?*

Wat ze zou willen, de voorrechten en mogelijkheden van de vrouw behouden en gelijktijdig het gezag over de man gewinnen. En ze heeft daarbij één ding vergeten: dat de vrouw in haar arglist altijd methoden heeft gevonden om dit doel te bereiken, en níet in het zakenleven, maar buiten het zakenleven om. Voldoende?

❖ *Schubert noemt het religieuze en het esoterische de sterkste levenskrachten in de mens; hoewel ze vaak in de historie, zeker in het christendom, als onverzoenlijke vijanden tegenover elkaar zijn gezet, hoeft dit geenszins. Wel meent hij dat de man in het algemeen een zekere vrees voor de vrouw voelt, omdat zij een meer natuurlijke verwevenheid met de sexualiteit zou bezitten. Heeft hij gelijk?*

Ik geloof dat hij in zoverre gelijk heeft dat voor de vrouw de sexualiteit een dominerende factor kan worden, vaak op grond van een innerlijk voorstellingsleven, terwijl de man de sexualiteit altijd inpast in een geheel van voor hem bestaande taken, verplichtingen en verhoudingen. Voor hem is de sexualiteit dus als het ware een bevestiging van zijn úiterlijke positie, terwijl voor de vrouw de sexualiteit juist, in de meeste gevallen althans, is het vinden van een overwinning op alle uiterlijke omstandigheden en dus geen aanpassing. Voldoende?

❖ *Waarom is de man in primitieve culturen altijd de dominante partij; alleen op grond van fysieke kracht?*

Niet alleen op grond van fysieke kracht, maar ook op grond van het feit dat hij dus continu op top kan blijven ageren, terwijl de vrouw altijd perioden heeft waarin dat minder goed mogelijk is. Hij is dus altijd de strijder geweest, de verdediger, terwijl de vrouw altijd, nou ja, de Engelsman zou zeggen, de homemaker, is geweest. Degene dus die de intérne situatie beheerst. En wanneer dat langzaam maar zeker verwatert, dan moeten we daarbij niet vergeten dat in de moderne tijd de vrouw de mogelijkheid heeft te dóen alsof ze een man is, maar alleen door een deel van haar eigen functies te onderdrukken; de pil bijvoorbeeld. Voldoende?

❖ *Is schaamtegevoel met betrekking tot het eigen lichaamaangeboren of aangeleerd, dus cultuurbepaald?*

Het is aangeléerd. En dat is heel eenvoudig. Kijk, op het ogenblik dat de mensen zich gaan versieren, vinden ze ook kleren uit. En op een gegeven ogenblik gaan ze die kleren zo met hun eigen status verweven, dat ze ze eigenlijk niet meer uit durven trekken, behalve natuurlijk wanneer het teveel stinkt... En daaruit vloeit een hele hoop voort, namelijk bezitsucht, bezitsrecht en dergelijke en dat wordt dan ook heel vaak tot de medemens uitgebreid. Op dat ogenblik is het schaamtegevoel dominant, omdat het dus in feite een sociale machtsfactor is geworden. En als u daar een leuk ding over wilt lezen, er bestaat een klein boekje, ik weet niet precies waar het hier is uitgegeven, maar het heet 'Eiland der pinguins'. En als u dat te pakken kunt krijgen, kunt u die geschiedenis heel aardig leren.

❖ *Is het Indiaas gebruik geen naaktscènes in films te vertonen een vorm van hogere moraal en respect jegens de vrouw - men gaat het anders gewoon vinden - of is het eerder een soort preutsheid? Kent men in dit land inderdaad een groter respect jegens vrouwen?*

Ja, nou vraagt u iets heel moeilijks. In zoverre bestaat er respect voor vrouwen, dat de vrouwen een zeggingschap hebben, die ze overigens luidruchtig voortdurend verkondigen, ook tegen hun echtgenoten, en dat zij dus als oudere vrouw baas in huis blijven. In zoverre is dat waar. Aan de andere kant is het respect voor de vrouw zeker niet groter dan in welke andere samenlevingsvorm dan ook. Het niet willen vertonen van naaktscènes is heel eenvoudig gebaseerd op het feit dat als je naar de bioscoop gaat, je geen last moet hebben van een aandrang. Kunt u begrijpen wat ik bedoel? Met andere woorden, dat pást daar niet. Naaktheid past, maar alleen in bepaalde situaties, namelijk wanneer ze nuttig of nodig is of wanneer ze lustverwekkend is op een ogenblik dat lust gevraagd is. En ik geloof ook dat het krankzinnig is, wanneer u kijkt hoe in verschillende westerse landen naakt of bijna naakte wezens worden

afgebeeld om duidelijk te maken hoe goed een fotoapparaat is. Want dan denk je toch niet aan het nemen van foto's op zo'n ogenblik, nietwaar?

❖ *Het type sexualiteit verschilt per volk, evenals de humor. Kunt u de belangrijkste typeren en dan met name de..*

Geen typering. Ik heb deze vraag in een tiental verschillende vormen al gekregen en collega's van mij hebben ze ook al verschillende keren afgewezen, dus neem me niet kwalijk dat ik hier 'nee' zeg.

❖ *Is het waar dat er bepaalde culturen zijn, waarschijnlijk in Afrika, waar de jongelui allerlei spelletjes, sexueel en anderszins in volledige vrijheid is toegestaan, maar het gemeenschappelijk gebruiken van de maaltijd niet, vanwege de geborgenheid en bindende element daarin, alleen de clan, familie voorbehouden. Hetgeen zou bewijzen dat geborgenheid een fundamenteelere drijfveer is dan sexualiteit. Is u bekend welke stam dit is en klopt de redenering?*

De redenering klopt. Niet alleen in bepaalde stammen van Afrika, onder andere bij de Djugumbu, maar ook bijvoorbeeld bij bepaalde indianenstammen in het gebied, stroomgebied daar in Brazilië.

❖ *Waarom werden bloedbanden, incestbanden, zoals het zusterhuwelijk bij sommige farao's als gunstig beschouwd en later niet meer. Heeft dit gedurende al die dynastieën bestaan?*

Het heeft niet gedurende alle dynastieën bestaan, maar u moet daarbij wel het volgende begrijpen: Er was veelwijverij, er was dus over het algemeen geen kwestie van een huwelijk tussen broeder en zuster die uit één moeder voortkwamen. En dat had dan gelijktijdig ten gevolge dat er dus minder kans was op het ontstaan van partijen die voor zich de troon wilden veroveren. Het was dus in feite een machtssituatie, waarbij gezegd moet worden dat een farao in een bijzondere positie verkeerde: hij was namelijk een God in stoffelijke vorm en als zodanig was hem veel toegestaan, wat de gewone burger niet was toegestaan, althans niet als recht werd toegekend. Voldoende?

❖ *Een vrouw had in de tijd van Jezus volgens het Romeinse recht evenveel rechten als een slaaf. De vader beschikte over het lot van zijn dochter. Vaak werd ze bij de moeder weggenomen en gedood, behalve de oudste. Was dit allemaal echt zo? Betekende Jezus' leer, die geen onderscheid maakte tussen mannen en vrouwen in deze geen schok?*

De grootste schok was wel in de tempel (in Jeruzalem (red.)), waar de suprematie van de man een heel erg belangrijke factor was in de handhaving van de wetten en de inkomsten van de tempel. In Rome was het ongeveer als volgt: De vader kón het pasgeboren kind inderdaad laten doden, omdat hij meester in zijn huis was, ténzij zijn vrouw zich daartegen verzette. De vrouw was degene die in huis zeggingschap had. Iets anders was het wanneer het of een kind van een slaaf of een slavin betrof of van een concubine, in dat geval had de man het volledige recht. Hij kon ook het huwelijk wel bepálen, maar niet de liefde zoals u waarschijnlijk weet, omdat huwelijken heel vaak niets anders waren dan bezegelingen van verdragen, waardoor een vereniging van bezit of een handelsovereenkomst onaantastbaar werd gemaakt. Voldoende?

❖ *Heeft het christendom 'de dienende taak van de vrouw' uitgevonden? Waardoor heeft de vrouw zich in dit cultuurpatroon door de man in laten vangen?*

Het is niet uitgevonden door het christendom, het was er al heel erg lang en waarschijnlijk kunnen we dat zelfs terugvervolgen tot de eerste landbouwgemeenschappen, waar de taakverdeling dus duidelijker naar voren komt tussen man en vrouw. Maar waarom men dat prettig vindt? Ja natuurlijk, kijk, als de man het gezag heeft en het oer(?) van God heeft en de vrouw niet, dan kan hij dus bepalen wat de vrouw moet doen. En als hij kan bepalen wat de vrouw moet doen, hoeft hij zelf minder te doen. Duidelijk?

❖ *De rooms-katholieke kerk heeft zich altijd erg druk gemaakt over de sexualiteit, ofschoon ze verder altijd alles best vond in de praktijk: onderdrukking, uitbuiting, moord, bedrog etc. Wat zat daarachter? Machtspolitiek, door dit universeel menselijk aspekt in de greep proberen te krijgen?*

Nou, ik geloof niet dat het machtspolitiek is, maar u moet wel begrijpen dat dus oorspronkelijk priesters huwden. Dat is zelfs nog tot in de tijd van Karel de Grote het geval geweest. En als zodanig was het dus belangrijk dat de vrouw afhankelijk was. Wanneer een vrouw absoluut vrij was, dus zoals men in de middeleeuwen zei: als deerne rondtrok, dan was zij onafhankelijk. In die onafhankelijkheid kon zij dus ook het priesterlijk gezag ter zijde stellen of aantasten. Dat was

niet gewenst. Het geloof en de intensiteit van het geloof berust mede op de onderdrukking van bepaalde vrijheden. Dat zijn ook vrijheden geweest bijvoorbeeld in spijsgebruik, spijswetten, vis op vrijdag herinnert u zich misschien nog, en zondag patat meestal. Al deze dingen zijn dus in feite een patroon van lasten, wat een geloof oplegt aan de gelovigen - en kijk naar de Islam bijvoorbeeld, waar dat ook bestaat en elders -, terwijl men alles wel toelaat oogluikend, mits het binnen de normen blijft die men gesteld heeft. En daarna krijgen we dus het celibaat voor de priesters en vanaf dat ogenblik is het duidelijk dat de vrouw een minderwaardig wezen moet zijn, want 'je bent gehuwd met de kerk' - het lijkt me overigens een koud huwelijk, maar -, dáárdoor ben je als het ware in staat en gelijktijdig verplicht de vrouw op haar plaats te houden. En dan komt er een ogenblik dat je gaat óórdelen over een sexualiteit, die je officieel zelf niet moogt beleven. En dan komt er een klein beetje nijd bij. En als er een klein beetje nijd bij komt, dan pak je natuurlijk de oorzaak van je verstoring aan en dan komt het zover dat meneer pastoor een beroerte krijgt als er gemengd wordt gezwommen, omdat hij denkt aan de verleidingen waaraan hij zélf dan bloot denkt te staan. Voldoende?

❖ *Waarom was de Boeddha in zijn leer zo streng met betrekking tot sexuele omgang ('alleen in het huwelijk, liefst helemaal niet')?*

Dat is niet volledig waar. Dat is later wel door anderen verkondigd, maar als u bijvoorbeeld de uitleg van Anakananda volgt, dan zult u zien dat de liefde moest bestaan voor alle mensen in médedogen, maar dat men onthecht moest zijn, omdat gebonden zijn aan dingen of aan mensen de mogelijkheid om de paden te volgen aanmerkelijk verminderden. Zijn leer is er dus geen die een godsdienst predikt, maar een weg. En als je een weg wilt gaan, dan mag je ook rustig zeggen: maar denk erom dat je in het midden blijft, want aan de kant staan brandnetels. Voldende duidelijk?

❖ *Bestaat er geen enkele vaste regel met betrekking tot de aantrekkingskracht tussen de sexen; zoekt men niet in alle gevallen een aanvulling van datgene wat men bij zichzelf mist?*

Ik moet netjes blijven en mag niet hatelijk zijn. U maakt het me wel moeilijk. Laat het mij zo zeggen: In de sexualiteit begint de aantrekkingskracht meestal met de behoefte zichzelf bevestigd te zien in de ander. Met andere woorden: Men maakt de ander tot een spiegel van de illusie die men omtrent zichzelf koestert. Voldoende?

❖ *Kan de magnetische aantrekkingskracht tussen man en vrouw in een soort formule worden uitgedrukt?*

Tot mijn spijt niet. Je zou hoogstens dit kunnen zeggen: man en vrouw bij elkaar gebracht met besef van elkanders sexualiteit zijn een voortdurende afwisseling tussen oorlog en wapenstilstand.

❖ *Zit de uiterlijke schoonheid van een vrouw in een flesje en een poederdoosje? De innerlijke op grond van uistralingswaarden wordt hier niet bedoeld.*

Ik geloof dat ook hier geldt: Schoonheid ligt in het oog van de beschouwer. Met andere woorden, de kunstmiddelen zijn alleen maar iets wat je gebruikt om wat je zelf ziet als je beste kwaliteit of eigenschappen naar voren te brengen en wat je ziet als je eigen minder goede kwaliteiten of eigenschappen op een of andere manier te bemantelen. Hè, u kent die geschiedenis wel van dat meisje, die met die fransman had gedanst, die had ook haar pulovertje aardig opgevuld met een paar lappen en ze kwam doodongelukkig thuis, omdat de man ten afscheid had gezegd: au revoir la petite...

❖ *'Wat willen vrouwen eigenlijk?' Dit is een titel van een boek, door twee vrouwen, psychologen, geschreven. Weten ze het zelf ook niet?*

Nee, ik geloof dat ze wat dat betreft net zo ver zijn als de man.

❖ *Hoe zou er nageslacht kunnen zijn als er alleen vrouwen waren? In het dierenrijk bestaat parthenogenesis. Zou dat bij menselijk ras mogelijk zijn?*

Theoretisch wel. En wanneer we geloven in een onbevleete ontvangenis - ik doe het overigens niet - dan zouden we aan moeten nemen dat het enkele malen zou zijn voorgekomen. Wanneer namelijk een eikel wordt gestimuleerd dat door een andere penetratie dan die van een spermatoöze, spermatozoïde, neem mij niet kwalijk, dan moeten we dus aannemen dat ook hierdoor het celdelingsproces op gang kan komen, alleen zullen we dan zien dat dus het gen minder factoren bevat. Voldoende?

❖ *Is een experiment mogelijk waarbij men twee vrouwelijke eicellen samenvoegt of twee mannelijke zaadcellen, zodat er een mens uitkomt? Welke techniek zou men moeten*

bedenken om twee eicellen bij elkaar te brengen en welk eventueel risico zit er eventueel aan. Het gaat hier inderdaad meer om de theoretische mogelijkheid dan om de daadwerkelijke uitvoering.

De theoretische mogelijkheid bestaat niet, omdat namelijk de eicellen, wanneer ze met elkaar in beroering worden gebracht, niet reageren op elkaar. Terwijl spermazoïden altijd in grote vluchten samen naar dat ene doel streven. Er is er altijd maar één die het bereikt, een enkele keer twee. En dan hebben ze erg veel met elkaar te maken, maar daar komt ook niets van terecht. Om de doodeenvoudige reden dat zij weliswaar de mogelijkheid hebben om te stimuleren en de basisspiraal met zich dragen, waardoor eigenschappen kunnen worden overgedragen áán een eikel, maar wanneer je ze met elkaar in contact brengt, niet. Het enige wat je dus zou kunnen doen - en dat is een theoretische mogelijkheid -, dat is het gebruik maken alleen van de genkwaliteit, dus de spiraalvormige moleculaire structuur, en déze met elkaar in contact brengen en zodanig in een vloeistof plus omhulling, dat daardoor een cel, een willekeurige cel, gestimuleerd kan worden, maar dan hebt u de cel wel nodig; die cel zou dan inderdaad de kwaliteiten daarvan, van die gen dus, in zijn deling mee betrekken en daardoor bepaalde vormen en kwaliteiten kunnen aannemen. Voldoende? Overigens is het zeer theoretisch, want er bestaan geen praktische mogelijkheden dit nu te verwezenlijken.

❖ *Boaz uit de bijbel wordt de verlosser van het vrouwelijke principe genoemd naar aanleiding van de geschiedenis van Naomi en Eli Melek, Ruth en anderen. Verlosser in welke zin? In welke tijd speelt het?*

Nou, dat zou ik u niet durven zeggen; het spijt me.

❖ *Kan congressus subtilis oftewel sexuele contactpoging van een overgegangene met iemand in de stof schadelijk of hinderlijk zijn voor in de stof levenden?*

Nee, dat kan niet schadelijk of hinderlijk zijn, omdat er geen uitwisseling mogelijk is van stoffelijke zaken. Het kan psychisch wel verwarrend zijn en het kan voeren tot hetzij een toevoer of een enorme afname van de levenskracht bij degene die in de stof leeft. That's all.

❖ *Welke voertuigen naast het stoffelijke spelen een rol bij sexuele contacten, zowel bij mens als dier. Is het orgasme een uitsluitend fysiologisch proces, in wezen geen verschil bij mens en dier. En waarom worden sexuele contacten als zo diepgaand beschouwd, terwijl ze slechts op het stoflichaam slaan?*

Wanneer de emotionaliteit een tijdelijk verlies van ik-besef en een golf van bevrediging ten gevolge heeft, ontstaat een vermenging van zowel beide aura's, die dus al elkaar doorkruisen als een vermenging van levenslichamen en levenskrachtstromen. Op het ogenblik dat dit gebeurt, is er inderdaad een enorme energie die eventueel - en er bestaan bepaalde rituelen, waarbij men dat ook doet - gebruikt kunnen worden om bepaalde geestelijke krachten of gebieden te bereiken en voor zichzelf en eventueel voor anderen dus meer kenbaar te maken. Er gebeurt dus meer, maar het is het besef dat men bezit, dat bepalend is voor de kwaliteit van datgene wat ontstaat. Bij het dier ontstaat dit dus in veel mindere mate, omdat het besef van het dier een andere is, met een totaal andere ik-benadering dan de mens heeft. Het dier namelijk beschouwt zichzelf niet, het is voor zichzelf centrum van het universum. De mens ziet zichzelf wel als centrum van zijn éigen universum, maar beseft dat het universum buiten hem bestaat en probeert vanuit het universum zichzelf te definiëren. Voldoende?

❖ *Hoe werkt het magisch, harmonisch eenworden tussen man en vrouw?*

Dat heb ik eigenlijk voor een deel in de vorige vraag al beantwoord. Ik zou dus zeggen: Wanneer het magisch gebeurt en volledig overlegd met de juiste formules en al wat erbij behoort, dan verliest het in feite zijn sexuele nadruk en wordt de gehele nadruk op het vrijkomen van krachten, vermenging van krachten en dergelijke gelegd, waarbij dan het doel belangrijker is dan de daad en daardoor het doel in concentratie grotere harmonieën kan opwekken, waardoor ook nog andere krachten worden gestimuleerd. Voldoende?

❖ *Hoe weet je of iemand een psychische eenheid vormt met partner?*

Dat weet je niet, dat voel je. En die eenheid, dat wil ik erbij zeggen, is niet altijd een voortbestaande eenheid, maar het is iets wat vanuit een klein wederkerig begripen uit kan groeien tot een elkaar omvatten. Op het ogenblik dat dit het geval is, is er pas sprake van een werkelijke eenheid. Voldoende?

- ❖ *Kun je in jezelf de perfecte hermafrodit worden door de samenvoeging van de psychische anima en animus?*

Laat ik het zo zeggen: u zou het innerlijk misschien kunnen worden, maar u zult het uiterlijk nooit kunnen demonstreren. Voldoende?

- ❖ *U hebt gesproken over een geestelijk samenkomen van de twee sexen in ruimte. Wat te denken van je eigen vorige levens als andere sexe? Is dat versmelting?*

Dat is ervaring die altijd in het ik mee is opgeslagen en als zodanig een vergrote mogelijkheid geeft tot harmonisch contact met anderen en daardoor eventueel een versmelting met anderen ook eenvoudiger kan maken. Maar iedereen heeft een dergelijke voorgeschiedenis, niet u alleen, en daardoor zal u duidelijk zijn dat de stoffelijke ervaringen, of beter gezegd de daaruit opgedane lering vooral, bij iedereen in zo grote mate aanwezig is, dat datgene wat geestelijk tot eenheid komt, op zich al veel meer omvattend is dan een stoffelijk besef kan omvatten of voor zich omschrijven. Voldoende?

- ❖ *In de indische medicijnleer wordt gesteld dat de medicijnman zijn macht krijgt van de vrouw die de schepper en verleenster van macht is. Is dit zo?*

Nee, net zo min als de paus gerechtvaardigd wordt door zijn verering voor de heilige maagd.

- ❖ *Zijn er in een magisch ritueel ook krachten en onderdelen die op een veld inwerken als mannelijke en vrouwelijke onderdelen in bijvoorbeeld het mysteriespel ook?*

In mysteriespelen zal dat ongetwijfeld heel vaak het geval zijn, maar zelfs in de rituele magie kennen we dus, wat men daar noemt positieve en negatieve waarden, die met elkaar in evenwicht worden gebracht onder andere door het juist stellen van lampen enzovoorts enzovoorts. Ze moeten ook een brandpunt hebben, meestal een altaartje en een vuurbekken - en daar spreekt men dus inderdaad ook wel van mannelijk en vrouwelijk. Met andere woorden: er zijn krachten die als tegengestelde polen kunnen worden omschreven en weer juiste evenwicht van groot belang is voor het functioneren van bijvoorbeeld een pentakel of het ontstaan van de juiste sfeer en beïnvloeding tijdens een mysteriespel of welke andere magische handeling dan ook.

- ❖ *Is het yin en yang-systeem uit China een analoog voor het mannelijke en vrouwelijke in de levensstroom?*

Het is ook hier weer positief en negatief, of moeten we zeggen: het evenwicht tussen licht en duister. En als zodanig wordt het vaak beschouwd als een weergave van mannelijk en vrouwelijk. Ik ben er alleen nooit achtergekomen wat nu het mannelijke is, zwart of wit. Je zou dus kunnen zeggen: het is een beginsel van de absolute eenheid, waarin alle tegenstellingen tot die eenheid verenigd zijn, zonder dat ze daarbij hun kwaliteit of eigenschap verliezen. Het is een uitgangspunt voor de evenwichtigheden van de kosmos, de natuur en indirect zelfs het menselijk lichaam, waardoor evenwichten en herstel van evenwichten mogelijk wordt en benadering van onevenwichtigheden voert tot het zoeken van compensatie en niet onderdrukking. Voldoende?

- ❖ *Wordt de man-vrouw dualiteit ook ervaren in de inwerking van en beleving van lichtende krachten?*

Ik denk het niet. Geestelijk is dit althans níet het geval, maar bij een stoffelijke ontmoeting ontdekken we heel vaak dat iemand die iets reïns wil uitdrukken, iets ziet van zijn eigen geslacht, terwijl als hij daarbij bovendien een seksuele spanning ervaart, juist de verschijning uitdrukt als een persoon van het andere geslacht. Voldoende?

- ❖ *Wilt u nog iets zeggen over 'denken zonder vormen'. Zijn beelden en denken niet hetzelfde? Wat blijft zonder denken over?*

Zonder denken blijft er bij de mens alleen het normale leven over en daarom denken zo weinig mensen. Maar geestelijk gezien kun je zeggen dat denken een proces is van omschrijving, waarbij dus alleen de resultante van een gehele reeks van prikkelingen van verschillende cellen bepalend is voor datgene wat je kunt weten. Maar als je het geheel van de inhoud van alle cellen zou kennen, zou het niet nodig zijn om de voorstelling te kennen, want dan zou de prikkeling van de cellen op zichzelf duidelijk maken wat wezenlijk aan de hand is. De voorstelling is dan niet meer een masker dat de feitelijke situatie verhult; ze is eenvoudig terzijde gesteld, omdat de werkelijkheid meer wordt benaderd. Voldoende?

- ❖ *U adviseert zoveel mogelijk te beseffen zonder oordelen. Voor mij wordt dit erg moeilijk bij zware misdaden en bijvoorbeeld oorlogen. Kun je leven zonder oordelen? Wordt het dan niet vegeteren?*

Oordelen betekent altijd: uitgaan van datgene wat je zelve bent en anderen meten met de maatstaf die in jou bestaat of die je zelf bent. Wanneer je dit ten aanzien van personen doet, zul je altijd de werkelijkheid van die personen ontkennen. Wanneer je dit doet ten aanzien van omstandigheden of belevingen, oorlog, misdaad en dergelijke, dan kan ik mij voorstellen dat je hier oordeelt, mits je het voorbehoud maakt, dat de dader of bedrijver niet zonder meer veroordeeld moet worden, maar dat de situatie als onwenselijk teniet moet worden gedaan. Voldoende?

❖ *Zijn er ziektes in de geest of gaan artsen in de geestelijke bijstand?*

Veel artsen in de geest die voorlopig nog arts willen blijven, proberen bijstand te geven aan de artsen op aarde, wat heel moeilijk is, want ze hebben vaak harde koppen, maar daarnaast proberen ze vaak ook via normale mensen bepaalde genezende mogelijkheden te brengen, of direkt of indirekt in te werken op zieken, dus ze gaan niet zonder meer in de bijstand. Maar u moet wel begrijpen dat een dokter iets anders is dan een mechaniciën ter herstel van lichamelijke defekten. Een werkelijke dokter is in feite een geestelijke kracht die ook over stoffelijke middelen beschikt en daardoor de zekerheid of wens van verbetering weet te wekken in de patiënt en hem de hulpmiddelen geeft om dit zelf waar te maken. Voldoende?

❖ *Wat mist de man eigenlijk aan de vrouw en omgekeerd?*

Dat is heel erg moeilijk om dat uit te drukken, want dan moet je gevoelens omschrijven. Kijk, de man-vrouw normaal in een sexueel contact zonder verdere inhoud dat is eigenlijk niets anders dan een wederzijdse masturbatie. Maar wanneer je dus verder doordringt, dan krijgt de man voor zích een zekerheid, een geborgenheid door de vrouw en de vrouw een zekerheid, een geborgenheid door de man. Dat wil zeggen dat de wereldvisie dus verandert en dat op grond daarvan de ik-aanvaarding intenser kan worden. Voldoende?

❖ *Onderwerpt het vrouwtje zich in het dierenrijk vaak aan het mannetje, omdat ze de taak van de voortplanting zo belangrijk vindt, dat ze gemakshalve maar gehoorzaamt? - 'dat werkt effectiever samen'...*

Neemt u mij niet kwalijk als ik hier een beetje cru lijk, maar bij de meeste dieren is het zo: het vrouwtje heeft jeuk, het mannetje kan krabben, dus onderwerpt het zich.

❖ *Was de man als kostwinnaar wel zo'n gelukkige konstruktie?*

In ieder geval beter dan als kostganger.

❖ *Had 'mevrouw Edna' met haar t.v.-travestietenshow interessante vorige inkarnaties?*

Dat moet u haar zelf een keer vragen. Over t.v.-travestietenshow heb ik verder geen mening. Ik kan alleen zeggen dat heel vaak de personen geen werkelijke sexuele afwijkingen hebben, maar dat het heel vaak gemakkelijker is om als vrouw een bepaalde rol te spelen en dan toch nog de aandacht te trekken dan wanneer je het als man moet doen. Het omgekeerde is ook vaak voorgekomen. Er zijn heel wat vrouwen geweest die optraden, en Nederland heeft een bekende jongenssopraan gehad, was een reuze leuke meid, maar ze mocht het alleen niet laten zien... Dus dat komt evenveel voor. Ik geloof niet dat je die dingen moet zien als erg bijzonder. Je moet het gewoon zien als iets wat door neiging of door combinatie van neiging en behoefte tot geldingsdrang, exhibitionisme of eenvoudig geldverdiene wordt gestimuleerd en dat zegt dan heel weinig over de achtergronden van zo iemand.

❖ *Ik heb nog een vraag: U had het straks over de pil voor de vrouw, het onderdrukken van het moederschap. Is het dan beter dat ze alsmaar kinderen krijgt, al of niet kunnen verzorgen, zoals in de islamitische wereld wordt verteld, terwijl je een afgeleefd wezen wordt.*

Dat is iets wat de vrouw zelf moet uitmaken. Ik zeg u alleen dit: Maatschappelijk is er zeer veel veranderd door de pil. En als antwoord daarop is aids ontstaan, of is het ontstaan van aids toegelaten, laat ik het zo zeggen, want de mensen hebben er zelf schuld aan. En op deze wijze komen we dus weer tot een beperking van al te grote promiscuïteit. En u moet dat heel goed begrijpen: ik keur de pil niet af zonder meer, ik keur haar ook niet zonder meer goed. Ik stel wel dat het regelmatig gebruik daarvan een sterke invloed heeft op de hormonale balans van de vrouw en dat zij daardoor niet alleen lichamelijk schade kan oplopen, maar dat ze daarnaast ook in haar psychische instelling aanmerkelijk pleegt te veranderen. Het geeft haar echter maatschappelijk allerhande mogelijkheden die ze zonder die pil eenvoudig niet zou durven aanvaarden. Voldoende?

❖ *Is de pil daardoor ook veroorzaker van borstkanker en baarmoeder?*

Dat kan niet met zekerheid worden gezegd. Wel kan worden gesteld dat de pil over het algemeen dus de vatbaarheid voor bepaalde kwalen vergroot en gelijktijdig het weerstandsvermogen van bepaalde delen van het lichaam pleegt af te breken, zodat je hierdoor een grotere vatbaarheid zou kunnen krijgen, maar er moet al een principiële aanleg zijn. Zonder dit ontstaat c.a. (kanker) namelijk niet. Het is een in de omloop een erfelijk ook overdraagbaar virus, dat geactiveerd kan worden door vooral zwakte en zuurstofarmoede van cellen, waarbij de binnendringing van de cel tot een kernvernietiging of gedeeltelijke kernvernietiging van die cel bijdraagt en waardoor dus de wilde cel of de woekering kan ontstaan. Voldoende?

Ja, vrienden, dat waren dan hopelijk alle vragen. Ja, u kunt mij nog teleurstellen, maar u krijgt niet lang de gelegenheid. Ik heb uw vragen zo goed mogelijk beantwoord, sommige een beetje speels, maar als u er even over nadenkt, heb ik antwoord gegeven.

Het is met een onderwerp als dit vaak heel erg moeilijk om binnen de perken te blijven, wanneer je praten moet over seksualiteit en gelijktijdig niemand wilt kwetsen en toch ook de waarheid niet wilt onderdrukken. Ik heb getracht een zo goed mogelijke middenweg te vinden. En misschien mag ik dan sluiten met een heel kort woordje nog: Wanneer je sterft, dan leef je pas.

Maar wat je was, is al vergaan voordat je het nu jezelf beseft in het nieuwe en andere bestaan en uit jezelf een weg nu weet, waardoor je vormen, zijn, vergeet en weten wordt tot kracht van spreken, waardoor je grenzen kunt doorbreken en met anderen samengaan in hoop eens zoveel te beseffen, dat je met al te saam de werkelijkheid eens kunt verstaan. En dat is geestelijk gezien een van de belangrijkste factoren van man-vrouw. Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.